

Sygn. akt **IX Ka 823/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Walenta

Sędziowie: SSO Rafał Sadowski (spr.)

SSO Marzena Polak

Protokolant: staż. Mateusz Holc

przy udziale Prokuratora Prok. Rejon. w Toruniu – Centrum-Zachód Bartosza Wieczorka,

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2017 roku

sprawy **J. S.**,

oskarżonego z art. 286§1 kk i z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 21 listopada 2016 r. sygn. akt **II K 1162/16**

orzeka:

- I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla punkt V. tego wyroku,
- II. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,
- III. zwalnia oskarżonego od opłaty i kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 823/16

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że w dniu 25 października 2007r. w T. przy ul. (...), działając w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przedkładając fałszywe oświadczenie o zarobkach w firmie (...) podpisał następnie umowę pożyczki na kwotę 19.836,49 zł po czym nie wywiązał się z umowy działając na szkodę (...)

tj. o wykroczenie z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2016r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt II K 1162/16, uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia tj. występku z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to, po zastosowaniu art. 11§3 kk, na podstawie art. 286§1 kk orzekł wobec oskarżonego karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby. Na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby. Ponadto, na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk orzekł wobec oskarżonego karę 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł oraz na podstawie art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek

naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 13.310,10 zł na rzecz (...)Orzekając o kosztach, Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na korzyść oskarżonego, zaskarżył oskarżyciel publiczny, zarzucając naruszenie art. 46§1 kk poprzez błędną jego wykładnię a w konsekwencji przyjęcia, że obowiązek naprawienia szkody może zostać orzeczony na rzecz instytucji, która nie została bezpośrednio pokrzywdzona przestępstwem popełnionym przez oskarżonego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody winien zostać orzeczony wobec pokrzywdzonego, którego dobro prawne zostało naruszone bądź zagrożone bezpośrednio przez przestępstwo.

W związku z powyższym, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktu V wyroku i w pozostałym zakresie o utrzymanie w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 49 kpk, pokrzywdzonym jest co do zasady osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Pokrzywdzonym może być także niemająca osobowości prawnej instytucja państwowa lub samorządowa, inna jednostka organizacyjna, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Za pokrzywdzonego uważa się ponadto zakład ubezpieczeń w zakresie, w jakim pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia. Definicja pokrzywdzonego zawiera więc trzy elementy: dobro prawne, bezpośrednie naruszenie tych dóbr lub ich zagrożenie przestępstwem oraz pojęcia osoba fizyczna lub prawna (względnie niemająca osobowości prawnej instytucja państwowa lub samorządowa, inna jednostka organizacyjna, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną). Definicja ta posiada cechy materialnoprawne, gdyż określa jeden z podmiotów stosunku materialnoprawnego, a więc stosunku między sprawcą przestępstwa a pokrzywdzonym (M. Cieślak, Polska procedura karna, 1971, s. 37). Słusznie wskazał skarżący, że dopiero owa bezpośredniość statuuje podmiot jako pokrzywdzonego i w konsekwencji legitymizuje go do zasądzenia na jego rzecz obowiązku naprawienia szkody. W niniejszej sprawie to nie spółka (...)została bezpośrednio pokrzywdzona przestępstwem, a spółka (...). Jednak wobec faktu sprzedaży wierzytelności niezasadne było orzekanie obowiązku naprawienia szkody na rzecz wskazanego podmiotu, albowiem mogłoby spowodować bezpodstawne wzbogacenie w/w podmiotu. Z całą zaś pewnością w niniejszym postępowaniu nabywca wierzytelności nie jest podmiotem pokrzywdzonym.

Rację miał zatem skarżący wnosząc o uchylenie punktu V wyroku Sądu I instancji.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uchylił punkt V wyroku Sądu Rejonowego z dnia 21 listopada 2016r. Nie dopatrywał się natomiast w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będące podstawą do uchylenia wyroku z urzędu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk, zwalniając oskarżonego od opłaty i ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.